

Gestructureerde fondsen

Gestructureerde beleggingsfondsen zijn beveks en sicavs die gebruik maken van afgeleide instrumenten, zoals opties en swaps als essentieel onderdeel van het product.

De terugbetaling of de opbrengsten hangen af van de evolutie van onderliggende waarden. Ze hebben meestal een beperkte looptijd van 5 à 8 jaar.

Quasi alle Belgische banken hebben onlangs onder druk van de financiële overheid (FSMA) toegezegd de bijzonder ingewikkelde fondsen niet meer aan de kleine belegger aan te bieden. Dierickx Leys geeft advies inzake gestructureerde fondsen, maar biedt ze niet aan.

De kapitaalbescherming

De meerderheid van de gestructureerde fondsen geniet van een kapitaalbescherming, vaak voorzien van een klikprocedure waarmee tussentijdse meerwaarden worden vastgeklikt. Die fondsen hebben een vaste vervaldag. Alleen op de vervaldag is de initiële storting (grotendeels) beschermd. Om de kapitaalbescherming zeker te stellen worden de stortingen van beleggers door het fonds in veilige obligaties belegd.

Het is belangrijk aan te stippen dat het fonds de renteopbrengst van de obligaties gebruikt om de optie of de swap te betalen. De onderliggende waarde hiervan is meestal een aandelenkorf of een beursindex, die als referentie dienen om de eventuele bonus op de vervaldag te berekenen. De onderliggende waarden wordt dus niet door het fonds gekocht. Gestructureerde producten zonder kapitaalbescherming zijn enkel geschikt voor dynamische beleggers.

Talrijke uitgiften en een voorbeeld

De emitterende banken lanceren meerdere fondsen verdeeld in tientallen compartimenten met diverse vindingrijke structuren.

De belegger stort bijvoorbeeld de uitgifteprijs vermeerderd met 3,5% toetredingskosten. Het fonds koopt hiermee obligaties van enkele SPV's (Special Purpose Vehicle), beleggingsvennootschappen die door de bank in kwestie beheerd worden. Die obligaties noteren op de beurs van Dublin. De SPV belegt de opbrengst van de geplaatste obligaties in een gediversifieerde portefeuille van deposito's, obligaties en derivaten om het risico te beperken. Aldus moet het fonds geen gespreide portefeuille opstellen.

Ook in dit voorbeeld dienen rente-inkomsten volledig om de opties of een optieswap-combinatie te betalen. Dit afgeleid instrument of derivatencomponent wordt bij een gespecialiseerde bank in Londen afgesloten. De tegenpartijen zijn niet talrijk, doorgaans grote Amerikaanse brokers.

Fondsen met een kanscontract

Gestructureerde fondsen zijn in wezen kanscontracten. De belegger kent het resultaat niet vooraf, hij moet de vervaldag afwachten. De belegger noch de fondsbeheerder kan interveniëren, aangezien de aandelenkorf of de index vastliggen. Het toeval zal op de vervaldag de koers van de onderliggende waarde bepalen. Eigenlijk is er geen beheer nodig. Op het einde van de periode doet de belegger er goed aan om het resultaat van zijn fonds te vergelijken met de opbrengst van een vijfjarige obligatie. Om de solvabiliteit van de verschillende partijen zeker te stellen moeten belangrijke borgen neergelegd worden, zoals in de optiehandel de regel is.

Fondsen met kapitaalbescherming bieden soms een alternatief voor beleggers die in aandelen willen beleggen zonder het oorspronkelijk kapitaal in gevaar te brengen. Het is een gok op middellange termijn. Er is duidelijk wildgroei en vele formules zijn onverstaanbaar, zelfs misleidend.

Voor informatie en advies inzake fondsen en gestructureerde producten kan u terecht op onze studiedienst op het nummer + 32 (0)3 241 09 89.